

Benedicto XVI, *Pensamientos sobre el sacerdocio. Selección de textos del papa Benedicto XVI e introducción de Lucio Coco y Edmondo Caruana*. Ed. San Pablo, Madrid 2010.

En aquesta obra de la col·lecció “Pensamientos” del papa Benet XVI es recullen les reflexions del Sant Pare sobre el sacerdoci amb motiu de l'Any Sacerdotal, convocat en honor de sant Joan Maria Vianney en el 150è aniversari de la mort del Sant Rector d'Ars. Els pensaments sobre el sacerdoci s'han extret de discursos del Sant Pare, homilies, i trobades que freqüentment manté amb el clero de les diòcesis italianes i del món, amb motiu de les visites pastorals i dels viatges apostòlics. Els autors de la selecció de pensaments han procurat que els fragments triats fossin breus, però molt interessants pel contingut i per la forma com estan expressats. Els temes més recurrents són la necessitat de santificació i d'una profunda vida d'oració en la vida del prevere, la vida eucarística i penitencial en la vida sacerdotal, la dimensió d'entrega i sacrifici, i l'esperit de servei i disponibilitat.

Benedicto XVI, *Pensamientos sobre la familia. Selección de textos del papa Benedicto XVI e introducción de Lucio Coco*. Ed. San Pablo, Madrid 2010.

Aquest llibre en format de butxaca recull alguns pensaments en forma breu del papa Benet XVI sobre el tema de la família, extrets de discursos i homilies sobre aquesta qüestió tan important per als nostres temps. En molts d'aquests breus textos el papa reflexiona sobre la veritat del matrimoni, que tradueix el designi de Déu sobre l'home i la dona de ser dos en una sola carn (cf. Gen. 2,24) i sobre el fonament teològic d'aquesta unió: Déu, que és amor, va crear l'home per amor; la vocació a l'amor és el que fa de l'home l'autèntica imatge de Déu, per això, com diu el papa, l'home és semblant a Déu en la mesura en què estima. Alguns altres pensaments recollits afronten el tema de la unitat i la indissolubilitat del matrimoni, que troba el seu fonament en aquest vincle d'amor que existeix entre Déu i l'home: el mode d'estimar de Déu es converteix en la mesura de l'amor humà.

En molts dels pensaments recollits també es reflexiona sobre la família, que és qualificada com a santuari de l'amor, de la vida, de la fe, com a església domèstica i com a escola d'humanisme, així com a lloc on s'educa en l'exercici de la intel·ligència, en la llibertat de les eleccions, en el servei de l'amor, en el bé de l'oració, i lloc d'on sorgeixen les noves vocacions. Un llibre recomanable per a qui vulgui aprofundir, meditar i pregar a partir de pensaments i sentències del papa sobre un tema ben actual.

Antonio Marcos, *Vida de san Pedro*. Ed. San Pablo, Madrid 2010.

Aquest autor havia realitzat amb bastant d'encert l'any 2008 una *Vida de Pablo de Tarso*, en l'editorial San Pablo, amb ocasió de l'any paulí. Ara té el bon gust de fer-nos arribar la seva visió de sant Pere, en una línia narrativa, sense introduir-se en els laberints de l'exegesi ni en els jardins de la historicitat crítica. L'autor mateix es presenta com un capellà de poble que vol escriure un relat senzill per a la gent del poble. Vol presentar un retrat de l'humil pescador de Galilea, que un dia va decidir seguir Jesús. En el camí no li faltaran dificultats, dubtes i fins i tot sofriments, però Pere aprendrà a servir-se de la seva capacitat de lideratge per posar-se al servei de l'anunci de l'Evangelí. L'autor es demana què degué tenir Pere perquè Jesús es fixàs en ell i intenta esbrinar la personalitat fascinant d'aquest Apòstol, roca ferma sobre la qual Crist va edificar la seva incipient comunitat. L'autor ens presenta la vida de Pere de forma didàctica i clara, analitzant les circumstàncies polítiques, socials i religioses a les quals va haver d'enfrontar-se en la seva missió.

Albert Llorca i Arimany, *El camino espiritual de Ramón Llull*. Ed. San Pablo, Madrid 2009.

La figura de Ramon Llull continua suscitant gran interès, però també controvèrsia: gran filòsof i polemista per alguns, Llull és per altres un simple il·luminat. Aquest llibre pretén centrar-se en

el Ramon Llull místic, un home que, enmig dels conflictes socials i religiosos del seu temps, va voler centrar-se en la contemplació de Déu, a qui percep com a Amat de l'Amic. L'espiritualitat de Llull ens convida als cristians del segle XXI a viure la nostra fe de forma més profunda i autèntica. L'obra està dividida en tres parts. En la primera l'autor presenta la figura i el compromís de Ramon Llull, i el qualifica com un místic en un món inhòspit; és interessant la descripció que fa del món amb què es troba Llull i les circumstàncies complexes de la seva època. En la segona part es presenta l'obra de Llull, sobretot aquelles obres que més bé expressen el seu pensament místic. En la tercera part trobam una selecció de texts que l'autor considera que expressen millor l'experiència mística de Llull.

Lluís Noguero i Aguilar, *El camino espiritual de Teresa de Lisieux*. Ed. San Pablo, Madrid 2009.

Santa Teresa de l'Infant Jesús i de la Santa Faç, Teresa de Lisieux o santa Tereseta, com és familiarment coneguda, representa un model de vida cristiana proper. Educada en una família profundament religiosa, Teresa va ingressar en el Carmel quan tenia quinze anys d'edat. Prest es va adonar que la seva recerca de Déu, centrada en el rigor, s'havia de transformar en una completa acceptació de la seva petitesa i imperfecció. A partir d'aquesta certesa, Teresa va construïnt el seu camí espiritual, que la portarà a ser una de les grans místiques del nostre temps i un model d'espiritualitat accessible a tots els cristians. L'autor del llibre posa de relleu que aquesta santa va ser declarada per Joan Pau II doctora de l'Església, en la carta apostòlica *Divini Amoris Scientia*, de 19 d'octubre de 1997. El títol de la carta al·ludeix al motiu de la recerca vital de la jove carmelita, quan aquesta afirmava en una carta: *La ciència de l'Amor! Sí, aquestes paraules ressonen dolçament en les oïdes de la meva ànima! No desitj altra ciència*. Teresa és una mestra espiritual que va conèixer Déu preguntant a partir de l'Evangeli i la vida i així va rebre de Jesús la

ciència de l'amor diví, i la va fer capaç d'articular una doctrina molt senzilla però alhora molt profunda.

Josep Otón, *El camino espiritual de Simone Weil*. Ed. San Pablo, Madrid 2009.

La vida de Simone Weil transcorre en un dels períodes més complexos de la història d'Europa. Davant la realitat de la seva època, Weil no va actuar com una espectadora passiva, sinó que va arriscar la seva vida acudint als llocs més conflictius intentant ajudar. Era a més una dona intel·ligent que ens va deixar escrits filosòfics molt interessants i originals. També són molt importants les seves reflexions sobre la religió, i a pesar de la seva formació agnòstica, els successius encontres que va tenir amb el cristianisme al llarg de la seva vida varen suscitar en ella un profund interès per cercar Déu. En la seva espiritualitat conflueixen una experiència personal intensa i extraordinària, la sòlida aportació de la tradició cristiana, una seriosa reflexió filosòfica, un compromís ètic amb els més desemparats de la societat i un diàleg sincer amb les altres religions. Tot això fa de Weil una veu capaç de fer present Déu en una societat marcada pel procés de secularització.